

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.354/2013/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. év szeptember hó 18. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2013. év június hó 18. napján kelt **5.B.1092/2011/60. számú ítéletét megváltoztatja.**

I. r. vádlott közegészség elleni cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti, a közbizalom elleni cselekményeinek a minősítésénél a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pontját is megjelöli és a felbújtóként elkövetésre utalást mellőzi.

I. r. vádlottat az ellene a Btk. 214. §-ába ütköző beutazási és tartózkodási tilalom megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmenti.

A büntetés kiszabása során a különös visszaesésre utalást akként pontosítja, hogy I.r. vádlott a kábítószerrel visszaélés büntetében különös visszaeső.

A büntetését 5 (öt) évi börtönbüntetésre enyhíti.

A vagyonekbezés összegét 1.180.000,- (Egymillió-egyszáznyolcvanezer) Ft-ra mérsékeli.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.20.226/2005/2. számú 6 (hat) hónap börtön végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot megszünteti.

Megállapítja, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A házi őrizet beszámításánál figyelembe vett átváltoztatási kulcsot akként módosítja, hogy 4 (négy) nap házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a I. r. vádlott által 2013. július 10-től a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 336.957,- (Háromszázharminchatezer-kilencszázötvenhét) Ft bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2013. június 18. napján kelt 5.B.1092/2011/60. számú ítéletében I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/A. § (1) bekezdés II. fordulat és (3) bekezdés szerinti folytatólagosan elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében, 2 rb. a Btk. 274. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében és 1 rb. a Btk. 214. §-ába ütköző beutazási és tartózkodási tilalom megsértése vétségében. Ezért mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetésre és 10 év kiutasításra ítélte, továbbá 1.330.000,- Ft-ra vagyonelkobzást rendelt el vele szemben.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a minősítés megváltoztatásáért és súlyosabb büntetés kiszabásáért, I. r. vádlott és védője részfelmentés érdekében, illetve a kiszabott büntetés enyhítése, vagyonelkobzás mellőzése céljából jelentettek be fellebbezést. Az elsőfokú bírósági döntés II. r. vádlott tekintetében az ítélet kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.734/2013/1-I. számú átiratában az ügyészi jogorvoslatot fenntartva észlelte, hogy az időközbeni jogszabályváltozás folytán az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény - a „régí Btk.” - 214. §-ába ütköző beutazási és tartózkodási tilalom megsértésének vétsége az új törvény szerint már nem bűncselekmény, ezért az e miatt emelt vád alól a vádlottat a másodfokú bíróságnak fel kell mentenie.

A kábítószerrel visszaélés tekintetében a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében kérte megállapítani a vádlott bűnösségét; a közbizalom elleni cselekményét pedig 2 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontja szerinti közokirat-hamisítás bűntetteként indítványozta megjelölni.

Tekintettel arra, hogy a vádlott feltételes szabadság tartama alatt követte el a bűncselekményét, az ügyész az e kedvezményből való kizárását, valamint az előző bírósági határozatban megállapított feltételes szabadság megszüntetését; a hamis okmányokért kifizetett 200.000,- Ft tekintetében annak elkobzását látta indokoltnak. Egyebekben a jogorvoslata szerint a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását, ehhez igazodóan végleges hatályú kiutasítását kérte azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit hagyja helyben a másodfokú bíróság.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az írásbelivel egyezően fenntartva indítványozta a vádlott cselekményének új Btk. szerinti elbírálását.

I.r. vádlott védője perbeszédében kifogásolta, hogy akként fogadta el az elsőfokú bíróság II. r. vádlott társát terhelő vallomását, hogy nyilatkozata megtételét megelőzően e személy kábítószer fogyasztott, ezért ténylegesen nem volt beszámítható állapotban a vallomása megtételekor. A vádlott-társnak a felismerésre bemutatás során tett vallomása is kifogás alá esik, mivel egy európai ember nem ismerhet fel kétséget kizáróan egy ázsiait úgy, hogy azzal a személlyel nem mindennapos volt a találkozása, mely óta már eltelt hat hónap. A vádlott-társ egyébként is visszavonta a vallomását, melyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe. A két vádlott közötti kapcsolat sem volt igazolható: a lefoglalt telefonok semmilyen egyezőséget nem mutattak, és erre II. r. vádlott kábítószer vásárlásáról készült rendőri jelentés alapján sem lehet kétséget kizáróan következtetni. Elsődlegesen ezért felmentő rendelkezés alkalmazását kérte.

Másodlagosan a védő az elsőfokú bíróság ítéletének enyhítésére tett indítványt. E körben felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság becslés alapján állapította meg a kábítószer hatóanyag tartalmát. Ez esetben, ha a 38 alkalom még igazolást is nyerne, akkor sem vonható kétség kívüli következtetés arra, hogy az össz mennyiség a jelentős mérték alsó határát meghaladta volna. Ilyen megállapítás tételére a tudomány mai állása szerint nincs mód. Emellett kérte mellőzni a vagyonelkobzás alkalmazását, mivel II. r. vádlott által ...-ként megnevezett személy részére átadott pénzösszegek mértéke nem állapítható meg. Emellett a vádlott által más ügyben előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását is indítványozta.

I.r. vádlott felszólalásában kifogásolta, hogy a nyomozás során nem rendelték el a szembesítést II. r. vádlottal. Tagadta, hogy kábítószer árult volna neki; társa a bíróságon úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri őt, ennek ellenére marasztaló ítélet született vele szemben.

_____0_____

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt csak a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottal szemben bírálta felül. II. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítélete a törvényszék előtt jogerőre emelkedett, vele szemben - ahogyan erre a másodfokú bíróság a későbbiekben még rámutat - nincs olyan ok, melyre tekintettel az ítélet rá vonatkozó részét a másodfokú bíróságnak felül kellene bírálni a Be.349. § (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Ennek során teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást mindazokra a releváns tényekre, melyek a cselekmény elbírálása szempontjából jelentőséggel bírtak. Szemben a védő hivatkozásával, a másodfokú

bíróság sem találta aggályosnak II. r. vádlott nyomozás során tett, a vádlott-társát terhelő vallomását. II. r. vádlott vallomásának megtételekor előre bocsátotta, hogy nem áll kábítószer hatása alatt. Nyilatkozata szerint *„a délben elfogyasztott heroin tudomat egyáltalán nem befolyásolja, nem érint egyáltalán a vallomásom megtételében”*. Ehhez képest a felismerésre bemutatás valóban nem ez alkalommal, hanem mintegy fél évvel később történt, ekkor azonban e vádlott fenntartotta korábbi terhelő vallomását, majd a következőket nyilatkozta:

- *„A nekem bemutatott fényképek közül a 2. számúban ismerem fel azt a személyt, akit korábbi vallomásomban ...-ként neveztem meg. Ő az az ázsiai férfi, akitől több alkalommal is, és akitől elfogásomkor is vásároltam heroint. Elmondom, hogy a férfit a jellegzetes arcformájáról és a hajáról ismerem meg elsősorban.”* (Nyomozati iratok 885. oldal.)

II.r. vádlott az elétárt összesen 5 db fotó közül így kétséget kizáró bizonyossággal a 2. képen látható vádlottat ismerte fel. Az esetleges tévesztésre vonatkozó védői hivatkozás nem megalapozott, mivel a két vádlott között hónapokon át tartó, nagyszámú találkozás folytán kizárt, hogy II. r. vádlott más személlyel összekeverte volna I. r. vádlottat; arra sem merült fel adat, hogy hamisan vádolta volna társát, illetve a bemutatást megelőzően is kábítószerrel fogyasztott volna.

A vádlott-társ vallomását alátámasztja a nyomozati iratok 197. oldalán található jelentés, mely szerint II.r. vádlottat, 1. sz. tanú tulajdonát képező gépkocsiban vette át a kábítószer. A lefolytatott bizonyítás alapján pedig megállapítható volt, hogy e gépjármű használója, a kábítószer átadója I. r. vádlott volt (vö. elsőfokú ítélet 9. oldal 3. bekezdés - 10. oldal 3. bekezdés).

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felmentésért bejelentett fellebbezés az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, melyre nincs törvényes alap. Nem hivatkozott ugyanis a vádlott és védője sem olyan új bizonyítékokra, mely cáfolta volna az elsőfokú bíróság megállapításait, de az elsőfokú ítélet olyan iratellenes megállapítására sem, melyre tekintettel gyökeresen eltérő, a vádlott felmentésére vezető ténymegállapításnak lenne helye.

A másodfokú bíróság ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mégsem tekinthető minden tekintetben megalapozottnak. I. r. vádlott előélete kapcsán az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.X.21.441/2006/40. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 21.Bf.7279/2007/13. számú ítéletéből 2008. július 19. napján kedvezményrel szabadult. Ezzel szemben az volt megállapítható, hogy a korábbi, felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése folytán töltött büntetéséből szabadult kedvezményrel.

I. r. vádlott által értékesített, le nem foglalt kábítószerrel kapcsolatosan részben iratellenesen állapította meg az alkalmak számát, így tévesen következtetett a le nem foglalt, ezáltal az összesített kábítószer hatóanyagtartamára. A Fővárosi

Ítélet tábla az elsőfokú ítélet Be. 351. § (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti, a tényállás hiányos megállapításában és iratellenességben megnyilvánuló megalapozatlanságát az iratok tartalma alapján történő kiegészítéssel és helyesbítéssel orvosolta a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a következők szerint:

- A tényállásba a vádlott előéletével kapcsolatos részt akként módosítja, hogy a vádlottat nem abból a büntetésből bocsátották feltételes szabadságra, amely az elsőfokú ítéletben szerepel, mert vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.X.21.441/2006/40. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 21.Bf.7279/2007/13. számú ítéletéből büntetését kitöltve 2008. március 7. napján szabadult. I. r. vádlott - az előbbi ítélettel végrehajtani elrendelt - Pesti Központi Kerületi Bíróság B.20.226/2005. számú ítéletével kiszabott, 2 évre felfüggesztett 6 hónap börtönbüntetésből szabadult feltételes szabadsággal 2008. július 19. napján. A feltételes szabadság 2009. július 18. telt volna el.
- I. r. vádlott 2009. márciusa helyett 2009. áprilisától értékesített heroint tartalmazó port II. r. vádlottnak. Az értékesítési alkalmak száma legalább 28 volt. A kábítószer összesen bruttó 140 gramm, a hatóanyag tartalma mintegy 10 gramm volt, ez a jelentős mennyiség alsó határának mintegy 85 %-a. A lefoglalt heroin 1,83 gramm tiszta hatóanyagtartalma az előbbi becsült hatóanyagtartalmat nem növeli, mert II. r. vádlott ezt is a felsorolt 28 alkalom során I. r. vádlottól kapta. Így utóbbi vádlott által kereskedéssel átadott kábítószer hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.21.441/2006. számú iratából megállapíthatóan I. r. vádlott az ezen ügyben kapott büntetéséből 2008. március 7. napján szabadult (előzményi iratok 57. szám). Ehhez képest az ezen ítélettel a végrehajtani elrendelt PKKB 21.B.20.226/2005/2. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetésből szabadult feltételes kedvezményrel 2008. július 19. napján (másodfokú bíróság által beszerzett erkölcsi bizonyítvány 2. oldalának 2. tétele).

A történeti tényállás megállapításakor az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta II. r. vádlott nyomozás során előterjesztett vallomásának azt a részét, melyben a vádlott a következők szerint adta elő a társától 2009-ben vásárolt kábítószerrel kapcsolatos történetét:

- *„2009. március-áprilisától csak egy személytől vettem (kábitószer), akitől ma is megszereztem a heroint.”*

E megfogalmazásból is látható, hogy kétséget kizáró bizonyossággal II.r.vádlott nem tudta megjelölni, hogy melyik hónapban kezdte meg a kábítószer vásárlását. Márpedig a büntető eljárás egyik legfontosabb alapelve az in dubio pro reo elve, a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem írható a vádlott terhére. Vagyis ez esetben a bizonytalanság a javára értékelendő, ezért a másodfokú bíróság

álláspontja szerint nem 2009. márciusától, hanem csupán áprilisától szerezte be II. r. vádlott a kábítószer I. r. vádlottól.

Havi mintegy hat alkalmat figyelembe véve (heti egyszer, illetve minden második héten kétszer), továbbá arra tekintettel, hogy az augusztus hónap nem volt teljes, abból még egy hét volt hátra a cselekmény leleplezésekor, a másodfokú bíróság az értékesítési alkalmak számát pontosította. Az egy hónap kiesésével és a töredék hónapot figyelembe véve így nem az elsőfokú ítélet 15. oldal 3. bekezdésében írt 38, hanem csupán 28 volt az értékesítési alkalmak száma. Ennek során I. r. vádlott a társának összesen bruttó 140 gramm kábítószer értékesített, melynek hatóanyag tartalma - a Fővárosi Törvényszék által az ítélet 5. oldal 3. bekezdésében helyesen figyelembe vett 7 %-os töménységet alapul véve - mintegy 10 gramm tiszta heroin volt. E mennyiség a lefoglalt 1,83 gramm hatóanyag tartalommal együtt sem érné el a jelentős mennyiség alsó határát (12 gramm), azonban az összesen juttatott kábítószerbe a lefoglalt heroin hatóanyaga is beleértendő, vagyis összesen 10 gramm tiszta hatóanyag az a kábítószer mennyiség, amit II. r. vádlott kapott I. r. vádlottól.

Az előbbiekből az is következik, hogy a tényállás módosítása nem érintette II. r. vádlottal szemben alkalmazott minősítés helyességét. Az I/2. pontban írtak szerint e vádlott - nem I. r. vádlottól - még további, 3 gramm heroinbázist tartalmazó kábítószer is megszerzett 2007. szeptemberétől 2009. év február végéig (elsőfokú ítélet 5. oldal). E további, mintegy másfél év alatt beszerzett kábítószerre figyelemmel így II. r. vádlott által fogyasztás céljából birtokba vett kábítószer összes tiszta hatóanyag tartalma így is legalább 13 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. Cselekményének enyhébb minősítése, vele szemben enyhébb büntetés kiszabása, ezáltal a Be. 349. § (2) bekezdés alkalmazása a javára nem kerülhetett szóba.

____0____

Az előbbieken kiegészített tényállás szerint sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetés idején hatályos Btk. alkalmazásával a vád tárgyává tett valamennyi pontban megállapította I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét. A tényállás változása folytán az I. r. vádlott a közegészség elleni cselekménye azonban nem a Btk. 282/A. § minősített eseteként, hanem csupán az (1) bekezdés - helyesen - IV. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősül. Tekintettel arra, hogy I. r. vádlott által kereskedett kábítószer hatóanyag tartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, így cselekménye minősítésénél a (3) bekezdésre utalást mellőzte a másodfokú bíróság.

E cselekmény jogi értékelésénél észlelte a másodfokú bíróság, hogy nem csupán átadással történő forgalmazási típusú magatartást valósított meg I. r. vádlott, amikor heti rendszerességgel, ellenérték fejében, összességében a jelentős mennyiség

alsó határát megközelítő kábítószert értékesített II. r. vádlottnak. Ez az elkövetési magatartás - ahogyan arra az 1/2007. Büntető jogegységi határozat indokolása rámutat - a kábítószerral visszaélés kereskedéssel elkövetett büntettének megállapíthatóságára vezet. Ettől élesen elkülöníthető jelen esetben az elsőfokú bíróság által tévesen megállapított „átadás”, melynek megvalósulása általában alkalmoszerű és/vagy ingyenesen elkövetett. A másodfokú bíróság ezért I. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti kábítószerral visszaélés büntettének minősítette.

Ahogyan arra az 1/2007. jogegységi határozat a továbbiakban rámutat:

- *„Az 5/1998. BJE. számú jogegységi határozat idézett álláspontja lényegében megfelelt a Legfelsőbb Bíróság BK 155. számú állásfoglalása II/5/E. pontjában kifejtetteknek [BH1995.6.], mely szerint a kábítószerral visszaélés különböző elkövetési magatartásainak folyamatos megvalósítása (pl. forgalomba hozatala - jelen ügyben kereskedelme) természetes egység.”*

A természetes egység megállapításánál nem jöhet szóba a Btk. 12. § (2) bekezdése szerinti folytatolagosság mint törvényi egység. A másodfokú bíróság ezért mellőzte e törvényi egységre történő utalását az elsőfokú bíróságnak, s a vádlott közegészség elleni cselekményeit természetes egységnek értékelte.

Részben helytálló I. r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményének minősítése. Nem kétséges, hogy a ... nevű ismeretlen személy felhívása a fiktív személyi adatokkal kiállított szlovák útlevél, valamint vezetői engedély készítésére megvalósítja a 2 rendbeli, a Btk. 274. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét. Az irányadó tényállás szerint azonban a vádlott a 2010. február 15-én történt rendőri intézkedés során ezen hamis okmányokkal igazolta is magát, mellyel kimerítette a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont szerinti, a hamis, hamisított közokirat felhasználásának a büntettét is, melyet viszont tettesként követett el. Ez esetben az 1/2000. Büntető jogegységi határozat szerint a hamis közokirat készítése és felhasználása egy egységes cselekménysor két szakasza, a szoros tartalmi összefüggés folytán a hamis közokirat felhasználása nem más, mint a hamisítás céljának realizálása. *„Ekként természetes egység annak az elkövetőnek a cselekménye, aki a kívánt joghatás elérése érdekében a Btk. 274. § (1) bekezdés a), majd b) pontjában tilalmazott tényállást is megvalósítja.”*

Jelen esetben, mivel két hamis közokiratról volt szó, a cselekmény 2 rb-nek minősül, ezen belül azonban a hamisításra történő felhívás, és annak felhasználása viszont egységet képez. Tekintettel arra, hogy I. r. vádlott a törvényi tényállás elemeit a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pontja szerinti hamis, hamisított közokirat felhasználásával maradéktalanul megvalósította mindkét okirat tekintetében, ezért e tetteskénti elkövetési magatartásába beleolvad a 274. § (1) bekezdés a) pontja szerinti bűncselekményre történő felbujtása. A másodfokú bíróság ezért a vádlott által megvalósított 2 rendbeli közbizalom elleni cselekményeinél a felbújtóként elkövetésre utalást mellőzte, és e cselekményeit - a b) pont feltüntetésével is - tettesként elkövetettnek minősítette.

Helyesen hívta fel átiratában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség figyelmet arra, hogy az időközben hatályba lépett új Btk. rendelkezései folytán a 2012. évi C. törvény (új Btk.) szerint nem bűncselekmény a korábbi Btk. 214. § (1) bekezdésébe ütköző beutazási és tartózkodási tilalom megsértésének vétsége. A BH 1995.72. számú eseti döntés iránymutatása szerint „több vád tárgyává tett bűncselekmény esetén elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy az újabb rendelkezések értelmében valamely vád tárgyává tett cselekmény bűncselekmény-e; a régi és az új jogszabály szerinti rendelkezések vonatkozásában - a régi és az új jogszabály szerinti rendelkezések kombinatív alkalmazásának mellőzésével - vizsgálandó, hogy az elkövető számára melyik törvényi rendelkezés biztosít kedvezőbb elbírálási lehetőséget.”

A másodfokú bíróság ezért az előbbi bűncselekmény vádja alól az új Btk. alapján felmentette I. r. vádlottat. Egyebekben a többi, büntető jogi felelősség megállapítására alkalmas cselekmény tekintetében a másodfokú bíróság nem látott okot az új Btk. rendelkezéseinek alkalmazására, mivel a feltételes szabadság ideje alatti elkövetésre figyelemmel e tekintetben nem alkalmazhatók a kedvezőbb rendelkezések, sőt középértékre vonatkozó új szabályok kifejezetten terhesebbek I. r. vádlottal szemben. A cselekmények minősítésénél, a büntetés kiszabásánál az elkövetés idején hatályos jogszabályt alkalmazta.

_____0_____

A büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kábítószerrel visszaélés tekintetében minősül I. r. vádlott különös visszaesőnek, mivel korábban ugyanilyen bűncselekmény miatt került sor vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására, s e rendelkezés egyéb törvényes előfeltételei is fennállnak e cselekménynél. A közokirat-hamisítás büntette miatt ugyanakkor csupán felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki vele szemben a bíróság - még ha az utóbb elrendelésre is került, ám a jogkövetkezmények szempontjából végrehajtandó büntetésnek mégsem minősül. Ezért a vádlott különös visszaesői minősége csak a közegészség elleni bűncselekmény tekintetében állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság egyebekben helytállóan vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket. A közegészség elleni cselekmény eltérő minősülése folytán valóban enyhítő körülményként értékelendő a vádlott javára az időmúlás. (Életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabhatóság esetén nem lehetne enyhítő az a körülmény.)

A cselekmény enyhébb minősítésére tekintettel a másodfokú bíróság a vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezését látta megalapozottnak, ugyanakkor az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát nem látta teljesíthetőnek.

Ahogyan erre a másodfokú bíróság az előbbiekben már utalt, a régi Btk. alkalmazásával bírálta el a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására alkalmas cselekményeit, és a büntetési célok és elvek figyelembevételével két évvel enyhítette az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztést. A vádlott a szabadságvesztést a Btk. 43. § a) pontja alapján börtönben köteles letölteni.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazott vagyoneklobzást I. r. vádlottal szemben, melynek összegét a másodfokú bíróság a kábítószer eladási alkalmak számának csökkenése folytán 980.000,- Ft-ra mérsékelte. Helytállóan indítványozta ugyanakkor az ügyész a hamis okmányokért kifizetett összeg vagyoneklobzását. A másodfokú bíróság az előbbi összeget 200.000,- forinttal megemelte és a vagyoneklobzást 1.180.000,- forintra rendelte el a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) és d) pontja alapján.

Az ítéltábla megállapította, hogy a vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.20.226/2005/2. számú ítéletében kiszabott 6 hónap börtön végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadság hatálya alatt áll, melyre figyelemmel e feltételes szabadság megszüntetésének van helye a Btk. 48. § (4) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság ugyanakkor észlelte, hogy ennek végrehajthatósága a Btk. 67. § (1) bekezdés d) pontja alapján elévült, így az előbbi ítéletből még hátralévő rész a feltételes szabadság megszüntetése folytán sem hajtható végre. I. r. vádlott a Btk. 47. § (4) bekezdés a) pontja alapján azonban feltételes szabadságra így sem bocsátható.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának változása folytán nem volt mellőzhető a házi őrizetben töltött idő beszámítására vonatkozó elsőfokú bírósági rendelkezés megváltoztatása. A Btk. 99. § (1), (3) bekezdése alapján - börtön fokozat - estén négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

A másodfokú bíróság az előbbi indokok alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét I. r. vádlott tekintetében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítéletet egyéb törvényes részében a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Megállapította, hogy a vádlott 2013. július 10. napjától került ismét előzetes letartóztatásba jelen ügyben. Az azóta eltelt időt a Btk. 99. § (2) bekezdése alapján számította be a kiszabott szabadságvesztésbe. Egyben tájékoztatja a vádlottat, hogy a más ügyben töltött előzetes letartóztatás jelen ügybe történő beszámítására nincs törvényes lehetőség. Abban a másik ügyben, amelyikben nem kerülhetett sor a beszámításra a büntetőjogi felelősség megállapításának hiányában, a Be. 580. § (1) bekezdésében kimunkált feltételrendszer szerint kártalanítás jár a vádlottnak - kivéve, ha a (3) bekezdés szerinti kizáró okok merülnek fel. Ezt az igényét az elítélt a nyomozás megszüntető határozat, felmentő ítélet, jogerős megszüntető végzés

vele történő kézbesítésétől számított 6 hónapon belül terjesztheti elő; e határidő elmulasztása jogvesztő.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség a Be. 381. § (2) bekezdés, valamint a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az államot terheli. I. r. vádlott jelen ügyben 2013. július 10. napjától került ismét előzetes letartóztatásba, ezt az időt a másodfokú bíróság beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) - (2) bekezdései alapján.

Az ítéltábla felmentő rendelkezése folytán a másodfokú ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Budapest, 2014. év szeptember hó 18. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.. Sebe Mária s.k.	
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1092/2011/60. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.354/2013/12. számú ítéletében írt változtatással I. r. vádlottal szemben **2014. év szeptember hó 18. napján** jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. év szeptember hó 18. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: